

Govor maršala Tita v Drvaru

(Nadaljevanje s 1. strani)

povsod. Na temelju tega sporazuma smo uvozili za 8.168.000 dolarjev blaga. Prvo odplačilo je bilo izvršeno v letu 1948 v znesku 2.139.422 dolarjev. To svojo obveznost smo izpolnili. Drugi sporazum o oborožitvi in za vojaško-tehnične potrebe je bil sklenjen dne 30. junija 1947. leta. Po tem sporazumu se je vlada ZSSR obvezala, da bo v 1947. letu dobavila za 78 milijonov dolarjev orožja in vojaško-tehničnih potrebščin. Ta kredit je bil dan za dobo 10 let, odplačevati pa bi ga morali začeti lani. Lani smo odplačali 3 milijone 196.000 dolarjev z obrestmi. Kaj pa so oni napravili? O tem ne bom govoril, niti o kakovosti teh vojaških dobav, toda navedel bom nek njihov postopek še iz dobe pred pismi. Ze tedaj so torpedne čolne, ki so bili naročeni pri njih, zadržali na poti na Madžarskem ter jih odpeljali nazaj v Sovjetsko zvezo. To je bilo naročilo na temelju tega kredita. O tem ne bom govoril. To se vojaška vprašanja in to bomo mi z njimi razčistili. Tisto, kar smo dobili, bomo plačali, a tistega, kar so poslali nazaj, ne bomo. Glejte, taka je zadeva s to »bratsko« pomočjo, ki ni nič drugega kot navadna ironija.

Sporazum o dobavi industrijskih naprav, ki je bil sklenjen 25. julija 1947, določa kredit v znesku 135 milijonov dolarjev. To je največji kredit, na temelju katerega bi morali dobiti razne stroje, industrijske naprave itd. Od tega kredita smo prejeli vsega skupaj za 800.000 dolarjev materiala, oni pa pišejo, da so nam dali 135 milijonov dolarjev. V čem je tu stvar, tovariši? Z njimi smo se dogovorili, da nam bodo zgradili v Doboju industrijski kombinat, železarno, da nam bodo v Mostaru zgradili veliko tovarno aluminija, da nam bodo zgradili velike koksarne. To mnogo stane, a vse to je spadalo v te kredite. Zgraditev tovarne v Doboju je propadla, ker so dejali, da smo sovražni do strokovnjakov ter so jih poklicali domov. Dobili smo torej vsega skupaj za 800.000 dolarjev blaga in to jim bomo pošteno vrnili z obrestmi, a 135 milijonov dolarjev je za nas padlo v vodo, ker nam jih niso dali in zato naj o tem ne govorimo. Toda oni vendarle govorijo in, glejte, zato moramo mi danes govoriti in bomo govorili tako dolgo, dokler oni govorijo neresnico, dokler ne bodo umolkli. Ali je tako ali ne? (Tako je! Tako je! Dolgotrajno ploskanje.)

Tako je neki pisar načelkal, moskovski radio pa prenesel, češ da nam je Sovjetska zveza dala skupno okrog 6000 železniških vagonov in lokomotiv. Kakšna je zadeva s temi nekoliko tisoči vagonov in 70 lokomotivami? Oni pravijo, da smo jih dobili 85, mi pa smo jih dobili samo 70. Toda odkod? Ko se je končala vojna, je bilo v naši državi in v drugih državah, v tistih, ki so bile satelitske in ki so se bojevale skupaj z Nemci proti nam in proti ZSSR, mnogo trofejnega materiala. Zahtevali smo, naj nam Sovjetska zveza odstopi ali, bolje rečeno, daruje 10.000 vagonov, ki so bili bodisi v satelitskih bodisi v naši državi. Menili smo, da zato, ker smo se bojevali, imamo tudi mi pravico do trofejev. Privolili so, da nam bodo dali iz Madžarske in drugih držav, ker je mnogo tisoč naših vagonov odšlo in izginiilo v Nemčiji, Madžarski, pa tudi v Poljski itd., mi pa smo ostali brez železniškega parka. Tedaj so nam obljubili, da nam bodo dali te vagonne in lokomotive brezplačno, da bomo tako tudi mi dobili del teh trofejev, ker smo se bojevali. Toda ko nismo bili več v prijateljskih odnosih, so nam za te vagonne in lokomotive zaračunali 6.045.500 dolarjev z odplačilom za dobo petih let. Torej tudi to ni pomoč, saj tudi te vagonne in lokomotive plačujemo. S tem da smo plačali obrok v znesku 1.038.888 dolarjev, smo do sedaj tudi to našo obveznost izpolnili. Tovariši, takšna je zadeva s to »bratsko pomočjo« in nič drugačna. Oni pa naj pišejo, kar hočejo, ne bo jim uspelo svetlo zakriti očij, kajti mi bomo vedno osvetljevali resnico tako, kakršna je. (Močno odobravanje in vzklikanje: »CK — Tito! Mi smo Titovi — Tito je naš!«)

Da ponovim vse še enkrat na kratko. Med nami in njimi je bila blagovna izmenjava takšna: po blagovni osnovi je bilo vsega skupaj dobavljeno Sovjetski zvezi za 114.804.000 dolarjev blaga, a za kritje neblagovnih plačil še za 2.150.000 dolarjev. Oni so nam dobavili za 120.440.000 dolarjev raznih stvari plus okrog 72 milijonov po vojaškem kreditu, ki je šele sedaj dospel v odplačilo in katerega bomo odplačevali. Tovariši, nič nam niso darovali. Celotna blagovna izmenjava oziroma plačilna bilanca znaša z njihove strani 202.440.000, a z naše strani 116.954.000 dolarjev skupaj z neblagovnimi plačili. Tisto, kar smo mi imeli kot plus v trgovinski bilanci, tisto, kar je bilo aktivno v tej bilanci, je šlo za neblagovna plačila, to je za naše predstavniki v ZSSR in za naše študente, ki so tjakaj odhajali na študije. Vedeti morate, da smo morali za naše študente, ki so se tam šolali na vsučilišču, in za tiste v drugih šolah, plačati po 7000 din mesečno, kar znaša stotine milijonov dinarjev. Plačali smo s blagom in moramo te plačati in plačali bomo. Takšna je zadeva s »bratsko pomočjo« Sovjetske zveze. Hvala jim tudi za to, vendar naj ne lažejo o tistem, kar mi res. (Enodušno odobravanje in vzklikanje: »Partija — Tito! Heroj Titole!«)

Glejte, tovariši in tovarišice, čeprav imamo druge opravke in skrbi, moramo vedno zavračati neresnice, ki se širijo o vsem in vsakršen v zvezi s našo državo, čeprav mi v Jugoslaviji

Kandidat tov. dr. Jože Potrč med volivci

(Nadaljevanje s 1. strani)

silili svojo družino na nezavidno življenje. Kandidat tov. dr. Jože Potrč je navedel nešteto dejstev in primerov, ki kažejo na velik napredek v naši državi.

Vse, kar je dejal, je bilo zajeto iz resničnega življenja in ustvarjanja v naši državi. Volivci so večino stvari sprejeli brez ugovora, nejasnosti pa so si prihranili za diskusijo.

V diskusiji se je prva oglašila tov. Gabrovac Neža iz Zakla. Prepričana je, da pri bremenih niso dovolj upoštevane haloške terenske prilike, zato je predlagala, naj bi se pri obvezni oddaji živine in pri davkih to upoštevalo. Kritizirala je, da ni mogoče kupiti krampov in motik in drugega orodja ter potrebščin. Trdila je, da je morala leta 1948 oddati 1000 kg krompirja, lani pa nad 7000 kg. Predsednik KLO tov. Breznšek se je zavzel za pravilni način določanja hektarskega donosa. Dogažalo se je lani, da so določali nerealni ha-donos krompirja. Tov. Bišec Terezija iz Sedlaške se je zavzela za obliko in obutev ter posteljnino šolobozvnihih otrok. Trdila je, da v Halozah spijo mnogi otroci na slami, ker ni mogoče dobiti posteljnine. Vinski pridelek iz Haloz doprinaša državi veliko možnost nabave deviz, zato smatrajo v Halozah, da bi morale biti dane ljudem iz Haloz večje možnosti nabave raznih potrebščin. Pernekova hči iz Sedlaške se je zanimala za pravice svojega slepega očeta, ki je leta 1922 v občinskem kamnolomu po nesreči oslepel. Posestnica Prejačeva je prikazala postopek odmere in izterjave davka v njenem slučaju. Zarubljenih stvari ni mogla več dobiti nazaj, četudi je z izposojenim denarjem takoj plačala svoj dolg. Smatra, da ni pravilno, če se privatnikom zarubljene stvari potem prodajo drugim privatnikom, namesto da bi jih kupile organizacije in ustanove kot n. pr. radio aparate, kolesa in druge predmete, ki se pri ruhezju niko cenijo. Dejanska vrednost zarubljenih predmetov predstavlja za privatnike kupce ob-

gatitev. Tov. Skok Anton iz Sedlaške se je zanimal za blago, ki je na bone. Trdil je, da imajo kmetje več bonov kot je blaga. Mila še dalje časa ne dobijo. Tov. Hren Amalija iz Dežna je kritizirala samovoljni postopek ljudi iz ekonomije v Kozmincih, ki so vzeli s posestva pok. Kurež Roze brez privolitve dedičev krmno. Tov. Kovačič Kata iz Stanošine trpi krivico v tem, da je bilo z njihovega posestva vzetih že 1948. leta nad 100 m² lesa, plačila pa še dolej ni dobila. Medčasno pa se pri izterjavi davka ni upoštevalo, da ima tudi ona napram državi zahtevo. Doslej še ni prejela niti potrdila o odvzetem ozir. odkupljenem lesu. Kolar tov. Topolovec Vinko iz Podlehnik je predlagal, da bi vsi okrajni organi opravljali naloge na terenu le v navzočnosti krajevnih funkcionarjev KLO, ker je edino tako mogoče obravnavati ljudi pred krivicami in nepravilnostmi.

Na vsa vprašanja je dal kandidat tov. dr. Jože Potrč primerna načelna pojasnila, glede napak pa je prikazal razlike med velikimi krivicami režimov predaprilske Jugoslavije in današnjimi manjšimi napakami, ki jih večkrat hote ali nehotje delajo organi ljudske oblasti. Največje krivice so bile odpravljene med borbo in po osvoboditvi, ko smo zrinili z gospodarskih položajev izkoriščevalske bankirje, veleposesnike, tovarnarje, veletrgovce in izdajalce, manjše napake pa sedaj sproti in dosledno odpravljamo. Podčrtal je v zvezi z vsem nujnost večje aktivnosti OF pri reševanju vseh oblastnih akcij in ukrepov.

To zborovanje je dalo volivcem perspektivo za naše bodoče ustvarjanje in borbo za red in pravico v vseh naših življenjskih vprašanjih, kandidat tov. dr. Jože Potrč pa se je prepiral, da si ga ljudstvo iz Haloz res želi za poslanca v Zvezno skupščino, kjer bo še nadalje pomagal na čelu delavcev, kmetov in delovne inteligence voditi borbo za napredek in za industrializacijo naše domovine. LF.

Volivci iz Cirkulanah in okolice se bodo polnoštevno udeležili volitev 26. marca t. l.

Na predvolivnem sestanku je v šoli v Cirkulanah v nedeljo, 12. marca t. l. govoril 120 navzočim volivcem kandidat tov. dr. Jože Potrč.

Skrumni in marljivi mlajši in odrasli moške in žene ter obvezniki predvojaške vzgoje so z zanimanjem poslušali poslanskega kandidata govoriti o družbeno-gospodarskih problemih, ki segajo več ali manj tudi v življenje vsake družine na haloških gričih in v dolinah.

Ljudje iz Haloz se zavedajo, kaj pomeni v težavah pomoč prijateljev in zavetnikov in kaj pomeni izkoriščanje v stiski. Posledice težav in klevet iz zrhoda, predvsem s strani nekaterih voditeljev Sovjetske zveze, segajo na svoj način tudi v Haloze, predvsem pa vplivajo na to, da se še bolj uveljavlja stari pragovor, da je treba zaupati predvsem v lastne sile, kakor je to tudi dejal tov. Tito. Težko delo na strmih vinogradniških pobočjih je borba za dragoceni vinski pridelek, ki nam omogoča nabavo deviz za nakup strojev v inoosmetstvu. Mnogi delavci iz Haloz doprinašajo tudi svoj delež za to, da bi v naši domovini odpravili sledove zaostalosti in si ustvarili težko industrijo. Zavedamo se, koliko naporov je že mimo nas in koliko jih je še pred nami. Po odpravi izkoriščevalskega razreda smo se lotili velikih nalog. Tovarne, elektrarne, šole in stanovanjske zgradbe rastejo na ozemlju naše domovine. Delavskemu razredu v produkciji se pridružuje vedno več kmečkih sinov in hčera. Podoželje izvršuje veliko nalogo preskrbe ljudstva. Vrh se borba za obdelavo vsakega kočka zemlje, za čim večji pridelek, za čim bolj intenzivno gospodarstvo. Sovražniki socializma pa se

čutijo razoroženi. Ljudstvu ne znajo povedati ničesar novega razen laži. Informburo si je izbral iz njihove rešene poedinice, ki so v dokaj kratkem času priznali naši ljudski oblasti, da so zašli na krivo pot. Bogastvo naše zemlje in visoka delovna morala naših ljudi ter doslednost v praksi marksizma-leninizma tvorijo osnovo naše bodočnosti.

Vse kar je govoril kandidat tov. dr. Potrč je našlo svoje mesto v zavesti ljudi iz Haloz. Vneto so ga poslušali ter si pripravili več stvari za diskusijo.

Srednji posestnik tov. Emeršič Anton iz Malega Okčica se je prvi javil k diskusiji. Spomnil je kandidata tov. dr. Potrča in domačine na čase, ko so delavci in kmetje širili med skromnim haloškim ljudstvom propagando za komunizem ter pomagali vršiti borbo proti izkoriščevalskemu režimu stare Jugoslavije. Omenil je delež tega predela Haloz za osvoboditev izpod okupatorja. Našel pa je tudi sedanje težave haloških posestnikov in delavcev z obvezami in z nabavo najnujnejših življenjskih potrebščin. Mali posestnik tov. Rakuš je želel slišati razlago, kaj pomeni socializem na vasi, kako naj pomaga OF pri izterjavanju in drugo. Prikazal je, da imajo v Halozah kmečke bone, zadruga pa nimajo dovolj blaga. Popravilo cest in graditev vodnih cisteren smatrajo tam za nujno potrebno. Cisterne bi jim služile za napajanje živine, škropljenje vinogradov in za gašenje požarov. Redilna sredstva za živino in umetna gnojila zelo pogrešajo. Tov. Krajnc Terezija iz Gruskovca, Heber Alojzija in drugi diskutanti so prikazali problem rejne svinj in volov ter krav. V vinogradih nimajo pridelka krmnih rast-

vemo, kaj je resnica in kaj ni. To moramo storiti pred zunanjim svetom, ker hočejo pred njim in pred svojimi narodi dokazati nekaj, kar ni resnično, da bi nas na ta način še bolj očrnil in »dokazali«, kakšno je ljudstvo v tej »gorostasni deželi«, kakor je dejal Manuilski — da bi pokazali, kako nehalvalčno je to ljudstvo, kateremu se oni baže z obema rokama dajali. Toda pri tem ne bodo uspeli, tovariši. Mi pa smo hvaležni samo tistemu, ki hoče iskreno sodelovati z nami, ki se noče viktati v našo svobodo, v našo neodvisnost, ki zares hoče pomagati, pa če je za pomoč tudi vsajemnega značaja. Četudi bi se ta vsajemna izmenjava imenovala pomoč, jo bomo smatrali za tako, ne moremo pa imenovati bratsko pomoč nekaj doždevnega, to, kar nam nikoli niso dali. Tako stoji stvar. Zaradi tega moramo stokrat opominjati eno in isto. Nam te ne bo presedilo, mislim pa, da se bo tudi ljudstvo v njihovi državi nekoč dokopalo do tega, kaj je resnica in kaj ni. Toliko o tej pomoči. O tem sem govoril danes tu pred vami zato, ker menim, da nisem mogel najti poslušalcev, ki bi bili bolj poklicani, kot ti, ki sem jih našel v Drvaru, ki je tako krvavel in dal svoj delež v berbi. K vam se obračam, tovariši, in k ljudstvu vse Bosanske Krajin. (Močno vzklikanje Titu, zvezni vladi. CK KPJ.)

Potem je tov. Tito govoril o gradnji industrije v Bosanski Krajini, ki bo dvignila življenjski nivo na višjo stopnjo, za katero pa bodo morali prebivalci prispevati delovne sile.

Nato je tovariš Tito nadaljeval z govorom sledeče: Glejte, za tole gre; danes se nahajamo v polnem zaletu graditve naše države. Napuši mo vse naše sile, bolj kot je mogoče in do skrajnosti na vseh straneh. Vem, da je težko tudi v lesni industriji, pri sečnji drv, ko mora kmet namesto na njivo v gozd, z vozom in volji voziti les, da ga bomo lahko prodali. Kaj hočemo, ko nam je potreb-

Policija napada kmete brez zemlje v Italiji

Pred kratkim so kmetje brez zemlje v mnogih krajih Italije zasedli veleposesniška zemljišča. Policija, ki je nastopila v obrambo veleposesnikov, je napadla kmete in jih več ranila. V mnogih primerih pa je bilo gotovo število kmetov tudi ubitih.

900.000 delavcev in nameščencev stavka v Franciji

Borba francoskih delavcev in nameščencev za povišanje plač se nadaljuje. Do sedaj je stavka zajela že nad 900.000 delavcev in nameščencev. V stavko bi pa stopilo še veliko večje število delavcev, da ni vlada tega preprečila s tem, da je mobilizirala delavce v elektrarnah in plinarah.

4 in pol milijona brezposelnih v Ameriki

V februarju je bilo v ZDA več kot štiri in pol milijona brezposelnih, kar je najvišja številka od avgusta leta 1941, ko jih je bilo nad pet milijonov.

Brezposelnost v Avstriji

Po poročilih avstrijskega zveznega ministrstva za socialno skrbstvo je v Avstriji 193.468 brezposelnih. Veliko število delovnih mest zavzemajo v Avstriji razseljenci, ki pa jim onemogočajo vrnitev v domovino. Z repatriacijo teh bi veliko število domačinov našlo delo in zaslužek.

Volivne zanimivosti

Vsakih pet let se obnavljajo, oziroma na novo spisujejo stalni in abecedni volivni imeniki. To je precejšnje delo. Tokrat so to delo v določenem roku in najlepše opravili KLO: Loperšice, Obrež, Šalovci, Velika Nedelja, Pavlovci, Šilole in še nekateri. Nekateri med njimi so prav vzorno izpisani n. pr. iz KLO: Obrež, Velike Nedelje in drugih. Ti so prvo nasprotje imenikov, ki so jih poslali KLO: Majšperk, Slovenjvas, Majski vrh, Pleterje in drugi. Tudi način izpisovanja volivnih imenikov v neki meri kaže sliko dela ne samo službenca, ki jih je pisal, temveč tudi sliko dela celokupnega krajevnega ljudskega odbora.

Po pojasnilu o socializmu na vasi je kandidat tov. dr. Jože Potrč načelno pojasnil vse nakazane probleme ter končno poudaril važnost pravilnega odnosa organov ljudske oblasti in funkcionarjev OF do delovnih množic. Našim delovnim ljudem je treba vedno znova pojasnjevati in tolmačiti vse dogajanje v domovini in v svetu, da bodo vsi znali, kako se gradi socializem v suvereni novi Jugoslaviji. Ljudstvo bo ob razumevanju tudi rado sodelovalo v akcijah kot pri vseh volitvah v krajevne in višje organe ljudske oblasti.

Volivci se povabili kandidata tov. dr. Jožeta Potrča, naj pride večkrat v Haloze, kar jim je tudi obljubil. RF.

Okrajni svet Ptuj obvešča vse izvoljene delegate sindikalnih podružnic in vabljene goste, kakor tudi vsi sindikalno članstvo, da je letna skupščina OS zaradi tehničnih ovir preložena. Skupščina se bo vršila z istim dnevnim redom 2. aprila 1950 v dvorani »Ograda« v Ptuj.

mno govorimo in pišemo, še vedno pa je dosti materiala o katerem je treba govoriti, ker našo ljudstvo na vasi še ni popolnoma razumelo pomena zadrug, ker tega še ni razumel vsak človek. Temu razumevanju je mnogo krivo nepravilno ravnanje pri ustanavljanju zadrug. Mislim, da smo prav pri vprašanju ustanavljanja zadrug imeli največ napak. Naši ljudje spodaj so se lotili bolj za številkami, gledali so, katera republika bo ustanovila več zadrug. Če je bilo v neki republiki ustanovljenih 1000 zadrug, so se trudili, da bi jih bilo v drugi republiki 1500. Računali so čisto matematično, niso pa gledali na realne možnosti, na zavest, na razpoloženje ljudi, na to, če so ljudje pripravljeni iti v zadrugo. Naši narodi še stoletja žive tu, dolge generacije so bili vzgajani v starem duhu, v duhu individualnega gospodarstva — »svoj na svojemu«, »svoja hišica — svoja svobodica«, kot je nekoč govoril Rudič, kar pa mislimo, da je napačno. Naj bo svoj na svojem, toda tako, da je vse to naše, ker smo mi vsi skupaj delničarji tega delniškega društva, naše industrializacije, našega gospodarstva itd., vse to je naše. Vsakdo mora vedeti, da je ta ali oni objekt naš in da tega nihče več ne more vzeti. To smo s svojimi življenjski rokami gradili in zgradili in nikomur ne bomo dali. To vse je naše in vse vodi k ustvarjanju boljših življenjskih pogojev. Z zadrugo je prav tako. Seveda se nimamo dovolj strojev, da bi jih dali zadrugam, nimamo še dovolj gnojila in raznih drugih stvari, polagoma pa bomo premagali tudi to, brž ko bomo najprej premagali najtežje vprašanje, graditev težke industrije. O tem sem že govoril, ko bo prišlo v kratkem času, potem pa bodo naše zadruga hitro stopale naprej. Danes sihče nima pravice nekoga siliti v zadrugo, mu reči, da mu bo, če ne bo šel v zadrugo, zvišal davek, ali ga negal v gozd za delj kot je treba ali pa našel kar koli, samo da bi mu rekel: »Grem v zadrugo«. Razumijmo je, da na ta način ni šel z lju-

V Vojvodini je le še 8 krajev, kjer še ni kmečko delovnih zadrug

V Vojvodini je 744 kmečkih delovnih zadrug, ki obsegajo 1.143.000 oralov zemlje. V zadruge je vključenih 98.524 kmečkih gospodarstev. Danes je v Vojvodini le še 8 krajevnih ljudskih odborov, kjer še nimajo kmečko delovnih zadrug.

Uspeh ansambel jugoslovanskih narodnih plesov v Švici

Ansambel jugoslovanskih narodnih plesov je na svojih nastopih v Švici dosegel velike uspehe. Občinstvo je nastopajočo navdušeno pozdravljalo ter jih nagradilo s ploskanjem. Tudi v tisku je bil naš ansambel pohvaljen in laskavo ocenjen.

Novo kmečke delovne zadruga v Bosni

V Bosni in Hercegovini je bilo v času od 10. februarja do 1. marca ustanovljenih 41 novih kmečko-delovnih zadrug. 16 avtomobilov na dan bodo izdelali v tovarni avtomobilov v Mariboru. V naslednjem letu bodo v tovarni avtomobilov v Mariboru dnevno izdelali po 16 vozil. Za vsak avtomobil bodo porabili po 1200 delovnih ur. Ko so v letu 1947 izdelali prva vozila, so za vsako porabili še po 3300 delovnih ur.

Napredek v coni B svobodnega tržiškega ozemlja

V poročila jugoslovanske vojaške uprave o stanju v jugoslovanski coni Svobodnega tržiškega ozemlja predsedniku Varnostnega sveta je rečeno, da je cona kljub neizpolnjevanju obveznosti italijanske vlade dosegla znatne gospodarske uspehe in pospešila kulturni razvoj prebivalstva.

POPRAVEKI

V št. 10 Našega dela z dne 10. marca se nam je v članku: Kandidat tov. Dušan Kveder je bil v Ptuj med volivci — v začetku tretjega odstavka vrnila neljuba pomota. Začetek navedenega odstavka se glasi pravilno: Po otvoritvenih in pozdravnih besedah predsednika MOOF tov. Vogrinca Janka je... itd.

Uredništvo

V ptujskem okraju je v vse volivne imenike vpisanih 19.345 moških in 25 tisoč 638 ženskih volivnih upravičencev.

POPRAVEKI

V št. 10 Našega dela z dne 10. marca se nam je v članku: Kandidat tov. Dušan Kveder je bil v Ptuj med volivci — v začetku tretjega odstavka vrnila neljuba pomota. Začetek navedenega odstavka se glasi pravilno: Po otvoritvenih in pozdravnih besedah predsednika MOOF tov. Vogrinca Janka je... itd.

Uredništvo

beznijo v zadrugo in da ni tako koristno kot tisti, ki je zavestno dal vse, kar je imel, v zadrugo in zavestno v njej dela, razumevajoč, da je to njegovo gospodarstvo, da so vsi skupaj v zadrugi ena velika družina, v kateri mora vsak dati po svojih sposobnostih, dobiti pa tisto, kar mu je potrebno za življenje. Zadruga, v katerih so ljudje zavestni, so daleč napredovale, v njih vlada zares socialistično blagostanje, kakršno mora vladati. Takih sicer še ni mnogo, bo jih pa vsak dan vedno več. Ljudi ne smemo s silo tirati v zadrugo, temveč jih moramo prepričevati. Vsi ne morejo v enem letu v zadrugo, nekateri bodo šli letos, drugi prihodnje leto, tretji pozneje itd., saj je čas. Ko bomo imeli dovolj strojev za zadruga, potem bo šlo bolje in raje. Taka nepravilna politika pri ustanavljanju zadrug rodi na drugi strani tudi mnogo negativnih pojavov. Nekateri kmetje, ki so prisiljeni iti v zadruga, greše na ta način, da prodajo svojo živino ali inventar ali pokoljejo živino in tako delajo zločin do svoje ljudske skupnosti, zmanjšujejo splošni živinski fond. Proti takim se je treba boriti in prepričati, da bi tako delali.

Zakaj pa naj bi šli v zadrugo? Ne zato, da bi se v njej zbrali in več storišili v korist državi, temveč da se zboljša tudi vaš lastni položaj. Na drugi strani je točno, da ima naša država skupno 16 milijonov prebivalcev in da jo hočemo spremeniti v industrijsko, ker imamo mnogo pasivnih krajev. Hoteli bi, da bi nas ne bilo 16 milijonov, temveč čim več, da bi nas bilo 25 milijonov. Kje pa bomo potem živeli, če je premalo zemlje? Potrebne so tovarne, da bomo mogli živeti, da bomo ustvarili pogoje za nove milijone, ki bodo prišli. Nam ni za to, da bi nas bilo čim manj, temveč da bi nas bilo čim več. Zaradi tega torej delamo vose. Seveda bomo hkrati z graditvijo industrije spopolnjevali tudi naše (Nadaljevanje na 3. strani)